

[Villemoes.]

mine Ord, hvis det ærede Medlem har faaet det Indtryk af mig gennem de Aaringer, det ærede Medlem har kendt noget til mig, at jeg skulde ønske Statsindkøbscentraler i Renkultur her i Landet, mere end vi har. Tværtimod ønsker jeg de friest mulige Forhold, men ønsker det under saadant Ansvar og under saadanne Forhold, at Staten og dermed vi alle kan være tjent dermed.

Jeg skal ikke udtale mig mere i Dag, da jeg ved, at Lovforslaget gaar til Udvalgsbehandling, og saa haaber jeg, at vi kan komme tilbage fra Udvalget med et Forslag til en Ændring af Lovforslaget.

Lange: Den højtærede Handelsminister var saa venlig at udtale nogle anerkendende Ord om min Tale — for øvrigt i Forbindelse med den Tale, Ordføreren for Venstre holdt — ved at sige, at den havde været saglig, men desværre for mig føjede den højtærede Minister til: i Modsætning til de Taler, jeg tidligere havde holdt. Jeg har altid selv troet, at jeg, ikke mindst naar det drejede sig om Valutalovgivningen, som jeg har interesseret mig meget stærkt for, og hvis Administration jeg ogsaa har haft Lejlighed til at følge, havde indtaget en saglig Holdning i Bedømmelsen af de Forslag, der blev fremsat, og at mine Taler ogsaa havde givet Udtryk derfor. Jeg maa beklage, at jeg i Dag har faaet den højtærede Handelsministers Udtalelse for, at mine Taler angaaende Valutalovgivningen har manglet Saglighed.

Den højtærede Handelsminister udlagde mine Ord om Udviklingen i vore Valutabeholdninger gennem Aarene, som om de skulde give Udtryk for den Opfattelse, at det var Overførselen til Frilisten, der havde bevirket den stærke Forøgelse af vor Valutabeholdning, som paa et vist Tidspunkt fandt Sted. Saaledes faldt mine Ord ikke. Selv om den højtærede Handelsminister til en vis Grad søgte at bortforklare det, hævdede jeg, at der skete ingen Stigning i de første Aar, vi havde Valutacentralen, trods stadig skærpede Foranstaltninger, og det var naturligt, fordi det, som jeg har søgt at forklare ud fra mine Synspunkter, var helt andre Aarsager, der tilvejebragte en Forøgelse af vor Valutatilgang. Da disse Aarsager gjorde sig gældende, fik vi en betydelig Forøgelse af Valutabeholdningen, og paa samme Tidspunkt foretog man Overførsel til Frilisten af en Række Varer, flere Gange. Og hvis det nu skulde have været rigtigt, hvad den højtærede Handelsminister

har sagt, og hvad man fra Regeringspartiernes Side har hævdedet: at det var en stor Fare for vor Valutastilling at overføre Varer til Frilisten, maatte Overførselen til Frilisten have medført en forøget Indførsel og en Nedgang i vor Valutabeholdning. Men det modsatte skete. Overførselen til Frilisten førte til, at som Helhed gik Importen af Frilistevarer, i alt Fald Beløbet for Importen, ned, og Forøgelsen af Valutabeholdningen tog stærk Fart netop i denne Periode.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Fløtkjær) henviste til en Udtalelse af mig om, at den ærede Ordfører havde behandlet Import- og Eksportpristallene overfladisk, og lagde deri, at jeg skulde have sagt, at Tallene muligvis ikke var rigtige. Nej, jeg har paa ingen Maade benægtet, at disse Tal er rigtige, men det, jeg kaldte overfladisk, var Bedømmelsen af Tallenes Indflydelse paa Valutatilgangen og Valutafgangen. Jeg forsøgte at forklare, at det ikke blot ved at stille disse to Tal op mod hinanden kan ses, hvordan vor valutamæssige Udvikling vil blive i den kommende Tid; man maa gaa meget dybere ind i dette Problem. Ja, man kan gaa dybt ind i det uden at komme helt til Bunds i det, for først Fremtiden kan vise, hvordan Udviklingen vil blive. Men givet er det, at den Maade, den ærede Ordfører behandlede Tallene paa, ikke er fyldestgørende og ikke udtømmende.

Det ærede Medlem mente, at jeg saa optimistisk paa den kommende Tids Udvikling. Det er nu slet ikke min Natur at se optimistisk paa Fremtiden. Det kan være rart at kunne se optimistisk paa Fremtiden, men det ligger ikke særlig for mig, og jeg tror egentlig heller ikke, mine Taler i al Almindelighed giver Udtryk for stærk Optimisme. I hvert Fald har jeg saa udtrykt mig meget anderledes, end jeg havde tænkt, for jeg ser paa ingen Maade optimistisk paa vor økonomiske Udvikling, heller ikke paa vor valutamæssige Udvikling. Men det, jeg har sagt — og det vil jeg fastholde —, er, at det er et Fejlsyn, efter min Mening et aabenbart Fejlsyn, at tro, at man kan ordne det valutamæssige Problem igennem en Valutaordning, igennem Importregulering, fordi den valutamæssige Udvikling, som jeg ogsaa søgte at bevise ud fra mine Synspunkter før, er afhængig af helt andre Faktorer end de Faktorer, som man i Valutaadministrationen og fra den højtærede Handelsministers Side er Herre over. Derfor fremsatte jeg mine Udtalelser ud fra den Opfattelse, at det kan være skadeligt,